

Sygn. akt II C 2335/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego G. G. kwoty 7.840,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 04 czerwca 2016r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego (pozew, k. 2-5).

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że dochodzona pozwem wierzytelność powstała w wyniku zawarcia na podstawie wniosku pozwanego w dniu 06 listopada 2014r. umowy o kredyt, do której obsługi ustalono rachunek bankowy o nr (...). Powód wskazał też, że wobec opóźnienia pozwanego w zapłacie i w związku z tym rozwiązania umowy przez powoda, roszczenie stało się wymagalne z dniem 14 listopada 2015r.

Pozwany G. G. nie zajął stanowiska w niniejszej sprawie i nie złożył odpowiedzi na pozew (protokół rozprawy, min. 00:52-00:60).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 listopada 2013r. między (...) Bank SA -(...)z siedzibą w W. a pozwanym została zawarta Umowa o prowadzenie bankowych rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych nr (...). Na podstawie w/w umowy Bank zobowiązał się wobec posiadacza rachunku (pozwanego) m.in. do prowadzenia na jego rzecz rachunku oraz wydawania na jego wniosek i obsługiwanie debetowych kart płatniczych w mBanku. Do w/w umowy został dołączony formularz weryfikacji danych osobowych podpisany przez pozwanego.

(dowód: Umowa nr (...), k. 26-28).

Zgodnie ze złożoną dyspozycją (...) Bank SA – (...) w dniu 19 listopada 2013r. otworzył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy prowadzony w złotych polskich eKONTO o nr (...).

(dowód: potwierdzenie otwarcia rachunku, k.29).

Zgodnie z Potwierdzeniem zawarcia Umowy Kredytu gotówkowego nr (...) powód (...) S.A. potwierdził, iż w dniu 06 listopada 2014r., na podstawie wniosku o kredyt z dnia 06 listopada 2014r., zawarł z G. U. Kredytu Gotówkowego nr (...). Na podstawie w/w wniosku oraz Umowy Kredytu Gotówkowego nr (...) powód udzielił kredytobiorcy (pozwanemu) Kredytu gotówkowego w kwocie 7.862,90 zł na dowolny cel konsumpcyjny nie związany z działalnością gospodarczą. Zgodnie z w/w potwierdzeniem Umowa została zawarta na czas określony, do dnia spłaty ostatniej raty kredytu tj. do dnia 10 listopada 2015r. Termin pierwszej raty kredytu został wyznaczony na dzień 10 grudnia 2014r. Kredyt miał zostać wypłacony do 5 dni roboczych licząc od dnia zawarcia Umowy na rachunek prowadzony w Banku o nr (...).

(dowód: Potwierdzenie zawarcia Umowy Kredytu, k. 18-25; Załącznik do Umowy kredytowej nr (...) harmonogram spłat kredytu, k.31-33).

W dniu 10 kwietnia 2014r. pozwany złożył oświadczenie o zmianie danych osobowych dotyczących numeru telefonu komórkowego.

(dowód: oświadczenie k.30).

Zgodnie z załączonym formularzem informacyjnym dotyczącym kredytu konsumenckiego całkowita kwota kredytu wynosi 6.500 zł, natomiast całkowita kwota do zapłaty przez konsumenta wynosi 10.289,62 zł.

(dowód: formularz, k.34-41).

W dniu 11 lipca 2015r. powód wystosował do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty, w którym wezwał pozwanego do spłaty zaległych płatności na rachunku Kredytu Gotówkowego nr (...), w terminie 7 dni od daty otrzymania przedmiotowego wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Całkowita kwota zobowiązania na dzień sporządzenia wezwania opiewała na kwotę 7.533,13 zł. W wezwaniu tym zastrzeżono, iż w przypadku braku spłaty zaległości w określonym terminie, pismo to należało traktować jako wypowiedzenie umowy przez Bank. Okres wypowiedzenia wynosił 30 dni i liczony był od następnego dnia po upływie w/w 7 dniowego terminu.

(dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty, k. 41).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przywołanych wyżej dokumentów, ich odpisów lub kserokopii, które wobec nie kwestionowania przez strony uznał za wiarygodne. W ocenie Sądu, między przedstawionymi przez powoda dokumentami zachodziły rozbieżności, a przez to budziły wątpliwości co do podstawy dochodzonego roszczenia.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem powód nie udowodnił zarówno zasadności roszczenia, jak i jego wysokości.

Na wstępie należy zauważyć, iż strona pozwana nie stawiała się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę i nie brała udziału w rozprawie, a także nie przedstawiła swojego stanowiska na piśmie. Zgodnie z treścią art. 339 § 1 i 2 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W niniejszej sprawie, ze względu na rozbieżności między twierdzeniami strony powodowej zawartymi w pozwie a przedstawionymi przez nią dowodami, zachodzą uzasadnione wątpliwości o jakich mowa w powyższym przepisie, a te nie dawały możliwości uwzględnienia powództwa.

Powód wskazywał w pozwie, iż dochodzona niniejszym pozwem wierzytelność powstała w wyniku zawarcia na podstawie wniosku pozwanego w dniu 06 listopada 2014r. umowy o kredyt, do której obsługi ustalono rachunek bankowy o nr (...). Również z przedstawionego przez powoda ostatecznego wezwania do zapłaty wynika, iż pozwany był wzywany do spłaty zaległych płatności na rachunku Kredyt Gotówkowy nr (...). Natomiast do pozwu zostało dołączone potwierdzenie zawarcia Umowy Kredytu gotówkowego nr (...), na podstawie której Bank udzielił kredytobiorcy (pozwanej) kredytu gotówkowego w kwocie 7.862,90. Kwotę tę Bank miał wypłacić do 5 dni roboczych od dnia zawarcia umowy na rachunek o nr (...). N. twierdzeń pozwu z załączonymi dokumentami dotyczy zatem przede wszystkim podstawy roszczenia, a więc umowy pożyczki, która nota bene nie została przedstawiona. Powód przedstawił bowiem jedynie w/w Potwierdzenie, które jak Sąd ustalił, nie zostało podpisane ani przez powoda ani przez pozwanego. Brak również w aktach wniosku pozwanego o kredyt z dnia 06 listopada 2014r. Wobec tych rozbieżności Sąd powziął wątpliwości czy powód dochodzi roszczenia wynikającego z Umowy kredytu gotówkowego nr (...) dla której ustalono rachunek o nr (...) czy wynikającego z innej umowy dla której ustalono rachunek (...).

Mając zatem na uwadze powyższe Sąd stwierdził, iż nie może być mowy o udowodnieniu roszczenia przez powoda. Podkreślić przy tym trzeba, że Sąd rozpoznający daną sprawę związany jest granicami faktycznymi podanymi przez powoda i nie jest możliwe zasądzenie od pozwanego określonej kwoty z jakiegokolwiek podstawy faktycznej (np. z jakiegokolwiek umowy pożyczki), a jedynie z tej, na której powód opiera powództwo – o ile oczywiście wykaże jego zasadność.

Zgodnie z ogólną regułą zawartą w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten na płaszczyźnie procesowej znajduje odzwierciedlenie również w art. 232 zd.1 k.p.c., w świetle którego strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Zatem przede wszystkim strony powinny wskazać sądowi środki dowodowe zmierzające do wykazania prawdziwości ich twierdzeń, a ocena przydatności wskazanego przez strony należy już do Sądu.

Tutejszy Sąd w pełni podziela i przyjmuje jako własny pogląd Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu wyrażony w wyroku z dnia 18 stycznia 2012 roku w sprawie I ACa 1320/11 (lex 1108777), iż: „Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał”.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie powód nie tylko nie wykazał istnienia dochodzonego roszczenia, ale także jego wysokości. Strona powodowa w pozwie podnosiła, iż dochodzi kwoty w łącznej wysokości 7.840,73 zł, na którą składa się kwota 7.247,15 zł tytułem wykorzystanego przez pozwanego, lecz niespłaconego do dnia złożenia pozwu kapitału umownego, kwota 340,86 zł tytułem niespłaconych odsetek kapitałowych oraz kwota 252,72 zł tytułem niespłaconych odsetek za opóźnienie naliczone od kwoty niespłaconego kapitału od dnia następnego po dniu wymagalności tj. 15 listopada 2015r. Sąd stwierdził, iż z dołączonych dokumentów w żaden sposób nie wynika, w jakiej wysokości została pozwanemu udzielona kwota kredytu na podstawie umowy o kredyt do której obsługi ustalono rachunek bankowy o (...). Powód przedstawił bowiem potwierdzenie zawarcia Umowy Kredytu gotówkowego nr (...), z którego wynika, iż bank udzielił pozwanemu kwotę w wysokości 7.862,90 zł. Taka sama kwota została wskazana w Załączniku do w/w umowy kredytowej – harmonogram spłat. Jednak z formularza informacyjnego dotyczącego kredytu konsumenckiego wynika, iż całkowita kwota kredytu konsumenckiego wynosi 6.500 zł, natomiast całkowita kwota do zapłaty przez konsumenta wynosi 10.289,62 zł. Powód wspominał również, iż strona pozwana dokonała częściowej spłaty. Brak dowodu wskazującego na wysokość uiszczonej przez pozwanego części spłaty także poddaje w wątpliwość wysokość roszczenia.

Należy podkreślić, iż nie jest rzeczą Sądu zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.12.1997 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Ewentualne ujemne skutki nie przedstawienia dowodu obciążają stronę, która nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku.

Mając na uwadze powyższe Sąd powództwo oddalił.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)